

בו על פי חכמת הפרלואף שהוא (טוב) ר"ל שהוא מיועד להיות מפורסם בעולם בשם חכם טוב ומטיב ובעל חסד לכל לפי מזגו וטיבועו. ולכך אמר טוב שמו. (ור"י) סבר שהכירה אמו בו עוד מעלה יתירה והיינו' שיהיה גם (טוב) לשמים ר"ל שיהיה גם לדין בכל דרכיו וחסידי וקדושים בכל מעשיו. ולזה אמר (טובה) שמו ר"ל שיהיה טוב גם לה' ב"ה. (ור"נ) סבר שהכירה בו עוד יותר שזכה גם לנפש רמה ק"ק ולחכמה ובינה יתירה על כל אדם עד שיהיה הגון לנבואות. שמאחר שיהיה טוב לשמים ולבריות במדות ויוזכה גם לחכמה גדולה ממילא מובן שיהיה הגון לנבואות. (אחרים אומרים) שגולד מהול. הנה ידענו שר' מאיר נקרא אח"כ בשם אחרים וכדאיתא (בהוריות י"ג) אסיקו לר' מאיר אחרים וכו'. והוא תופס שיטתו ללעיל שהרי כתבו הראשונים בטעם מלות מילה לפשוטו שזכה יותם כח היל"ר והתמדה היתירה הנטועה בנפש האדם ומעמידו לאדם בדרך הישר והטוב. וימלא במ"ש שגולד מהול כוונתו שהיה במוג הטוב והישר מילדותו. והוא כדעתו ללעיל ממש. רק בפעם הראשון אמרה בהאי ליבנא (ותכמים אומרים) שנתמלא כל הבית אורה. ומזה ידעה והבינה שיהיה כולו טוב לשמים ולבריות והוא ^{העצמות הנעלמת} ^{הנפלאות הנסתות} ויוזכה להאיר לכל העולם כולו ויגרום טובה וזרחה לכל ישראל בשני עולמים. הנה מבואר מכל הני תנאי דפליגי בפירוש מלות (טוב) שגם על דעת ר' מאיר שסבר טוב שמו: הוא גם כן מודה שראתה בו אמו ע"פ חכמת הפרלואף תיכף כשגולד. שהוא גולד במוג הטוב בכל מילי דמיטיב. ואיך כתב הכוזב שראו בסימני תוארו במוג הטבעי המורה לרע מעללים וכו'. ומה גם שכל מה שראו בו היה אחר שסבר הוליאס מנארגס ועשה על ידו כמה נפלאות והלא אז כבר היה נקרא חכם חלקים קדוש ונורא שמו. ומזה נגלה בעליל שהוא מזויף לגמרי:

ראינו לחעתיק באן גם כמה מאמרי רבותינו ו"ל מזוה"ק שהם גם כן מליצי

על משה רבינו ע"ה שהיה ק"ק בותחילתו ועד סופו.

א (בזוה"ק ח"ב י"א) וילך חכם דא עמרם, ויקח את בת לוי לא יוכבד. וכת קול נחתת ואמרת ליה לאזדוגא ביה. דהא קריב זמנה דפורקנא לישראל על ידא דברא דיתיליד משה. וקב"ה סויע ביה וכו'. ועל דא לא אתעדי שכינתא מההוא [ברא דחולידו] לקיימא וכו'. ואת חזי עמרם דאתדבק ביה בקב"ה נפק מניה משה דקב"ה לא אתעדי מניה לעלמין ושכינתא אתדבקא בהדיה תדיר זכאס חולקיה ע"כ:

ב (שם י"ט) תחנא כשגולד משה ייחד הקב"ה שמו עליו דכתיב ותרא אותו כי טוב הוא וכו' ע"כ: ג (שם כ"א) וינהג את הלאן אחר המדבר רבי יוסי אמר [מיום שגולד משה] לא זזה ממנו רוח הקדש: ד (שם כ"ג) אז ישיר משה. רבי יהודה פתח בטרם אלך בבטן ידעתיך וגומר. מזה בהדיא שעתא דמטא זמניה דמשה נביאס מהימנא לאחתא לעלמא אפיך קב"ה רוחא קדשא מגורא דספירו דאבן עבא דהוא גניו ברמ"ת נהורין ואתנהיר עליה ואתערס בשם"ה עשרין וקיימי קמיה ואפקיד ליה בכל דיליה ויהב ליה קע"ג מפתחין וכו'. קלא שפך ואמר מאן הוא דין לכל מפתחין אלין בידוי פתח קלא אחרא ואמר קבילו לי בגוויכו דא הוא דזמין לנחתא בין בני נשא וזמנא תרייתא גניא דגניא לאתמסרא בידוי ולארעשא עלמין ללעילא ותהא על ידא דדין וכו'. ביה שעתא קרא עליה קב"ה בטרם אלך בבטן ידעתיך ובטרם תלא מרתם הקדשתיך. וכו':

ז (בזוה"ק ח"ג קל"ו) בכלהו אתר דשמא אלדכ תרי זמני פסיק טעמא בגווייהו. כגון אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל וכו'. אבל משה משה לא אפסיק טעמא בגווייהו דמיומא דאתיליד שלים הוא דכתיב ותרא אותו כי טוב הוא וכו':

ח (שם קפ"ו) וירא אליו ה' באלוני ממרי וכו'. אבל משה ללא הוא ביה פרודא דכתיב משה משה ללא פסקא טעמא כמה דכתיב אברהם אברהם דפסקא טעמא וכו'. אבל משה מיד [דאתיליד] אפסקא ליה דנהרא הות עמיה דכתיב ותרא אותו כי טוב הוא. וכתיב וירא אלהים את האור כי טוב. משה מיד אתקשר בדרגא דיני ובג"כ משה משה ולא אפסיק טעמא וכו':

ט (בפרקי דר"א פ' מ"ח) אמר ר' נתנאל ראו אבותיו של משה תוארו כמלאך חלקים ומלא אותו לשמנה ימים וקראו אותו יקותיאל ע"כ:

